

K POJMU DAŇOVÉ KONANIE A DAŇOVÁ KONTROLA V INTENCIÁCH VYBRANÝCH ROZHODNUTÍ SÚDOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY¹

Mgr. Peter Rakovský, PhD.

Univerzita Komenského v Bratislave, Právnická fakulta
Katedra finančného práva
peter.rakovsky@flaw.uniba.sk

K pojmu daňové konanie a daňová kontrola v intenciách vybraných rozhodnutí súdov Slovenskej republiky

Príspevok sa zameriava na analýzu pojmov daňové konanie a daňová kontrola. Príspevok analyzuje aj vybrané zásady sprevádzajúce daňové konanie a daňovú kontrolu, pričom ich vplyv a pôsobenie vymedzuje prostredníctvom ich aplikácie súdmi Slovenskej republiky. Autor poukazuje na široké chápanie daňových zásad súdmi Slovenskej republiky pričom ich analýzu vykonáva v zmysle ustanovení zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Zum Konzept des Steuerverfahrens und der Steuerkontrolle in den Absichten ausgewählter Entscheidungen der Gerichte der Slowakischen Republik

Das Papier konzentriert sich auf die Analyse der Konzepte von Steuerverfahren und Steuerkontrolle. Das Papier analysiert auch ausgewählte Grundsätze für Steuerverfahren und Steuerkontrolle und definiert deren Auswirkungen und Funktionsweise durch ihre Anwendung durch die Gerichte der Slowakischen Republik. Der Verfasser weist auf das breite Verständnis der Steuergrundsätze durch die Gerichte der Slowakischen Republik hin, während deren Analyse gemäß den Bestimmungen des Gesetzes Nr. 563/2009 Slg. zur Steuerverwaltung und zu Änderungen bestimmter Gesetze.

---

¹ Príspevok spracovaný v rámci projektu APVV-16-0499 „Zabezpečenie efektívneho výberu daní v kontexte informatizácie“

On the concept of tax proceedings and tax control in the intentions of selected decisions of the courts of the Slovak Republic

The paper focuses on the analysis of the concepts of tax proceedings and tax control. The paper also analyses selected principles accompanying tax proceedings and tax control, while defining their impact and operation through their application by the courts of the Slovak Republic. The author points out the broad understanding of tax principles by the courts of the Slovak Republic, while their analysis is performed in accordance with the provisions of Act no. 563/2009 Coll. on Tax Administration (Tax Code) and on Amendments to Certain Acts.

Kľúčové slová: daňové konanie, daňová kontrola, zásady, súdne rozhodnutie

Schlüsselbegriffe: Steuerverfahren, Steuerkontrolle, Grundsätze, Gerichtsentscheidung

Keywords: tax proceedings, tax control, principles, court decision

Úvod

Správa daní s prihliadnutím na jej účel vo vzťahu k fiškálnym záujmom štátu je príslušnými hmotnoprávnymi a procesnými právnymi predpismi verejného práva upravená tak, že daňový subjekt má okrem iných povinností sám si daňovú povinnosť vypočítať, priznať ju a zároveň ju hodnoverne preukázať prostredníctvom riadne vedeného účtovníctva a iných dôkazov, pričom v rámci daňového konania nesie primárne dôkazné bremeno. Správca dane je popritom oprávnený a zároveň i povinný s využitím inštitútu daňovej kontroly a iných procesných postupov upravených najmä v Daňovom poriadku², *eo ipso* za zachovania procesných práv daňových subjektov, zistiť a preveriť základ dane a iné skutočnosti relevantné pre správne určenie dane, vznik daňovej povinnosti, nároku na vrátenie nadmerného odpočtu alebo uznanie daňových výdavkov v závislosti od toho, o aké konanie ide.

Medzi základné daňové zásady patrí:

- zásada zákonnosti,
- zásada úzkej súčinnosti,
- zásada primeraného zaťaženia daňových subjektov,
- zásada neverejnosti,
- zásada zachovávanía ochrany daňového tajomstva,

---

² Zákon č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Daňový poriadok“).

- zásada voľného hodnotenia dôkazov,
- zásada obsahu nad formou.

Uvedený zoznam zásad obsiahnutých v Daňovom poriadku však nie je absolútny, čiže ich vymedzenie je demonštratívne pre účely tohto článku. Okrem toho daňové konanie sprevádza a zastrešuje aj široký diapazón daňových princípov, ktoré sú však vlastné pre celý daňový systém ako taký (hovoríme napríklad o princípe daňovej únosnosti, daňovej spravodlivosti a iných).

Z uvedeného dôvodu sa pri činnosti správcu dane (predchádzajúcej vyrubeniu daňovej povinnosti) autoritatívnym spôsobom formou rozhodnutia uplatňuje dôsledná aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov správcom dane spolu so zásadou objektívnej pravdy vo vzťahu k potrebným zisteniam. Aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov však správcovi dane nedáva právo na svojvoľné a účelové nakladanie so zisteniami a dôkazmi získanými v rámci daňového konania, ale táto podlieha zákonom stanovenému postupu, keď je správca dane povinný podľa vlastnej úvahy hodnotiť každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a pritom prihliadať na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo (§ 3 ods. 3 Daňového poriadku). Na uvedenú požiadavku sa viaže aj povinnosť vyhodnotenia zistených skutkových okolností zodpovedajúc zásadám logického myslenia a správnej aplikácie relevantných zákonných ustanovení. Rozsah požiadaviek na hodnotenie dôkazov správcom dane teda musí podliehať mantinelom zákonnosti a objektivity, čo však zvýrazňuje náročnosť a vysoký stupeň erudovanosti týchto činností.³

Zásada objektívnej pravdy taktiež ovládajúca daňové konanie nepredstavuje absolútnu povinnosť správcu dane viesť dokazovanie dovedy, pokiaľ sa bez pochyb nepreukáže a nepotvrdia tvrdenia daňového subjektu ohľadne ním v daňovom priznaní uvádzaných a správcom dane preverovaných skutočností, nakoľko daňové konanie nie je konaním vyhľadávacím. Preto je na správcovi dane vykonávajúcom dokazovanie a jeho úvahe, aké dôkazy vykoná, akým spôsobom dokazovanie doplní, akú hodnovernosť, dôkaznú silu a schopnosť zvrátiť závery vyplývajúce z realizovaného dokazovania z nich vyvodí a to predovšetkým s prihliadnutím na skutočnosti a dôkazy vyplývajúce zo zistení, ktoré už má správca dane v priebehu konania k dispozícii. Na margo toho je povinnosťou správcu dane v prvostupňovom konaní, ako

---

³ K tomu pozri najmä Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 784/2015 z 2. decembra 2015, Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky so sp. zn. 4Sžf/66/2016 zo dňa 8. novembra 2017, Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky so sp. zn. 4Sžf/30/2014 zo dňa 17. februára 2015 alebo Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky so sp. zn. 8 Sžf 75/2014 zo dňa 29. septembra 2016.

aj v odvolacom konaní dať odpoveď na ťažiskové argumenty účastníka konania v tom smere, že v odôvodnení rozhodnutia uvedie, ako sa s jednotlivými argumentmi a tvrdeniami účastníka vysporiadal, ako posúdil právny a skutkový stav daňového subjektu tak, ako ho deklaroval, pričom sa domnievam, že daňovému subjektu už od počiatku musí byť jasné, kam konanie správcu dane smeruje a čo ním chce docieľiť. Je tomu tak preto, aby sa daňový subjekt vedel relevantne brániť a aby vedel, čomu čelí.⁴

V záujme predchádzania právnej neistote a v záujme právnej istoty a uzatvárania jasných a korektných záväzkových vzťahov je povinnosťou každej zmluvnej strany dbať o to, aby predchádzala škodám, aby sa pri úprave zmlúv odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov, čo zahŕňa i povinnosť odbornej starostlivosti a povinnosť overiť si informácie a skutočnosti ohľadne svojho obchodného partnera s ktorým vykonáva zdaniteľné transakcie. Ak sa daňový subjekt nevyvaruje pochybeniam s tým spojenými, následky nedostatočnej pozornosti pri vstupe do právnych vzťahov s inými podnikateľskými subjektmi prejavia vo forme znášania podnikateľského rizika, ktoré samozrejme zahŕňa aj následky a prípadné sankcie vyplývajúce z daňových noriem.

1. Daňové konanie a daňová kontrola

1.1 Daňové konanie

Daňovým konaním sa v zmysle Daňového poriadku rozumie konanie, v ktorom sa rozhoduje o právach a povinnostiach daňových subjektov, pričom daňové konanie je upravené v štvrtej časti Daňového poriadku. Zo systematiky Daňového poriadku je možné usúdiť záver, že daňovým konaním sa rozumie len konanie podľa štvrtej časti. Tento záver však nie je v súlade s vymedzením daňového konania podľa predmetného ustanovenia, keďže o právach a povinnostiach daňových subjektov je príslušnými orgánmi rozhodované v rámci celého Daňového poriadku. Takými rozhodnutiami sú totiž napríklad aj rozhodnutie o zabezpečení veci podľa § 41 Daňového poriadku, rozhodnu-

---

⁴ K tomu pozri najmä Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 104/2019 z 29. mája 2019, Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky so sp. zn. 10Sžfk/43/2018 zo dňa 19. júna 2019 alebo rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky so sp. zn. 4Sžfk/4/2019 zo dňa 3. decembra 2019.

tie o povolení platenia dane v splátkach podľa § 57 Daňového poriadku a iné. Za daňové konanie sa nemôže považovať daňová kontrola.⁵

V daňovom konaní sa najmä rozhoduje o právach, povinnostiach a právom chránených záujmoch daňových subjektov pričom správca dane je povinný zistiť riadne skutkový stav veci a preveriť skutkové tvrdenia uvádzané daňovým subjektom ako aj odstrániť prípadné procesné pochybenia, ktoré počas daňového konania správca dane vykonal. Daňové konanie je svojou povahou *mutatis mutandis* správnym konaním a vzťahujú sa naň zásady činnosti orgánov verejnej správy, pričom je možné identifikovať aj jednotlivé procesné zásady daňového konania.⁶ Daňové konanie je ovládané zásadou objektívnej pravdy, pričom je na úvahe správcu dane vykonávaním dokazovanie, aké dôkazy vykoná, o aké dôkazy sa oprie, akým spôsobom dokazovanie vedie a doplní, akú dôkaznú silu, hodnovernosť a schopnosť zvrátiť závery vyplývajúce z realizovaného dokazovania z nich vyvodí, a to najmä s prihliadnutím na skutočnosť a dôkazy vyplývajúce zo zistení, ktoré už správca dane získal v rámci správy daní a v priebehu konania či už z vlastnej činnosti, alebo z dôkazov predložených daňovým subjektom. Povinnosťou správcu dane v prvostupňovom konaní, ako aj v odvolacom konaní je dať odpoveď na ťažiskové argumenty a relevantné námietky⁷ účastníka konania a to prostredníctvom odôvodnenia rozhodnutia, kde sa správca dane vysporiadal s jednotlivými argumentmi a tvrdeniami účastníka.⁸ Proces dokazovania totiž súvisí s jednou zo základných zásad správy daní, v zmysle ktorej správca dane hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy a to každý dôkaz jednotlivito a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a zároveň prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.⁹

V prípade, ak je výsledkom takého konania správcu dane nepriznanie nároku na odpočítanie DPH alebo nároku na oslobodenie od dane, takéto rozhodnutie nemá charakter sankcie, ale skôr ide o charakter rozhodnutia založeného na zistení, že objektívne kritéria nasvedčujúce, že priznanie takéhoto nároku na odpočítanie DPH alebo oslobodenie od DPH stanovené smernicou o DPH¹⁰ by neboli naplnené.¹¹ V tejto

---

⁵ KUBINCOVÁ, S. Daňový poriadok. Komentár. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck. 2015, s. 23.

⁶ Porovnaj: VERNARSKÝ, M. Procesné zásady daňového konania. Košice : Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, 2009. s. 11, 24 – 25 a nasl.

⁷ Porovnaj Rozsudok Najvyššieho súdu so sp. zn. 5 Sžf 43/2012 zo dňa 30. mája 2013.

⁸ Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 106/2019-11 zo dňa 27. marca 2019.

⁹ Porovnaj § 3 ods. 3 Daňového poriadku.

¹⁰ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (ďalej aj len „DPH Smernica“).

¹¹ K tomu pozri napríklad Rozsudok Súdneho dvora Staatssecretaris van Financiën proti Schoenimport „Italmoda“ Mariano Previti vof a Turbu.com BV a Turbu.com Mobile Phone's BV proti Staatssecretaris van Financiën z 18. decembra 2014 so sp. zn. C-131/13.

súvislosti teda konštatujem, že v kontexte rozhodovacej činnosti v rámci Slovenskej republiky nie je nutné, aby boli ustanovenia na účely DPH adresujúce podľa všeobecného princípu zákazu zneužitia práva alebo v prípade zákazu podvodného konania *expressis verbis* zakotvené v zákone o DPH¹². Tieto princípy sú v ustálenej rozhodovacej praxi Súdneho dvora inherentné právu Európskej únie a všetky vnútroštátne orgány sú povinné zákon o DPH aplikovať v tom smere, aby svojim obsahom právu Európskej únie a týmto zásadám neoponovali.

S daňovým konaním súvisí aj následné právo na súdnu ochranu. Podstata základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky¹³ spočíva v oprávnení každého domáhať sa ochrany svojich práv na súde alebo inom orgáne Slovenskej republiky. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá zodpovedajúca ochrana.

Ústavný súd zdôrazňuje, že pri súdnom preskúvaní zákonnosti rozhodnutí daňových orgánov musí všeobecný súd zohľadňovať, že týmito rozhodnutiami sa ukladá daňovému subjektu daňová povinnosť, ktorá priamo zasahuje do jeho majetkovej sféry a redukuje rozsah jeho majetku. Všetky daňové normy sú zo svojej podstaty založené na tom, že prioritne chránia záujem štátu, respektíve iného verejného telesa (obce, vyššieho územného celku) na zabezpečení dostatočného objemu príjmov v prospech ich rozpočtov. Základným účelom daňového konania, v ktorom sa rozhoduje o právach a povinnostiach daňových subjektov, je vybrať dane tak, aby v globálnom vyjadrení výsledkov všetkých daňových konaní pred všetkými orgánmi daňovej správy nedošlo k zníženiu daňových príjmov verejných rozpočtov. Jednou zo základných zásad daňového konania je zásada zákonnosti (pozri § 2 ods. 2 zákona č. 511/1992 Z. z. o správe daní a poplatkov účinného v čase vydania rozhodnutia), ktorú možno považovať za „*conditio sine qua non*“, čiže bezpodmienečnú podmienku, ktorá je v daňovom konaní nevyhnutná a od ktorej sa nemožno odchýliť. Zásada zákonnosti je vyjadrením základného znaku právneho štátu formulovaného v Ústave, v zmysle ktorého štátne orgány môžu konať len na základe Ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Zásada zákonnosti je vo vtedajšom zákone o správe daní a poplatkov, ale aj účinnom Daňovom poriadku konštruovaná tak, že v daňovom konaní sa postupuje v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, chránia

¹² Zákon č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov.

¹³ Každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a ostatných osôb zúčastnených v daňovom konaní. Priorizovanie záujmov oprávnených príjemcov daní teda nemôže ísť na úkor rešpektovania práv a právom chránených záujmov tých osôb, ktoré tieto dane platia.

Vychádzajúc z uvedeného možno uzavrieť, že ani záujem štátu na realizácii príjmovej stránky štátneho rozpočtu nemôže byť a nie je nadradený dodržiavaniu a rešpektovaniu práv, ktoré zákony priznávajú daňovým subjektom. Za situácie, kde právo umožňuje rozdielny druh výkladu, nemožno pri riešení prípadu obísť skutočnosť, že na poli verejného práva (do ktorého daňové právo nesporne patrí¹⁴) štátne orgány môžu konať len to, čo im zákon *expressis verbis* umožňuje (na rozdiel od občanov, ktorí môžu konať všetko, čo nie je zakázané).¹⁵ Z tejto maximy potom vyplýva, že pri ukladaní a vymáhaní daní podľa zákona, teda pri *de facto* odnímaní časti nadobudnutého vlastníctva, sú orgány verejnej moci povinné šetriť podstatu a zmysel základných práv a slobôd. Je teda nutné rešpektovať, že v prípade pochybností sú orgány verejnej moci povinné postupovať miernejšie – t.j. v zmysle zásady *in dubio mitius*.¹⁶

V daňovom konaní však platí aj ďalšia dôležitá zásada, a to posudzovanie právnych úkonov alebo iných rozhodujúcich skutočností pre určenie dane podľa ich obsahu (§ 2 ods. 7 zákona č. 511/1992 Z. z. o správe daní a poplatkov účinného v rozhodnom čase a § 3 ods. 6 Daňového poriadku). Každý právny úkon smeruje ku vzniku, zmene alebo zániku určitých práv a povinností¹⁷ a teda v zmysle uvedenej zásady treba prihliadať na skutočný obsah týchto práv a povinností a ich skutočnú realizáciu.¹⁸

1.2 Daňová kontrola

Kontrolou vo všeobecnosti rozumieme špecifický druh ľudskej činnosti, ktorej obsahom je porovnávanie daného a existujúceho sta-

¹⁴ SIDÁK, M., ĎURAIČINSKÁ, M.: Finančné právo. C. H. Beck. Bratislava. 2012.

¹⁵ V zmysle článku 2 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky môžu štátne orgány konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, pričom každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

¹⁶ Pozri aj rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky so sp. zn. IV. ÚS 666/02 zo dňa 15. decembra 2003.

¹⁷ Porovnaj § 34 Občianskeho zákonníka: „Právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.“

¹⁸ Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky so sp. zn. I. ÚS 241/07-44 zo dňa 18. septembra 2008.

vu v určitej oblasti spoločenských vzťahov so stavom predpokladaným. Jej cieľom je zistenie príčiny, pre ktoré nie je daný stav identický so stavom predpokladaným a súčasne stanoviť opatrenia, ktoré povedú k odstráneniu odchýlok a disproporcií medzi nimi.¹⁹ Daňová kontrola je kontrola uskutočňovaná v oblasti vyrubovania a vyberania daní.²⁰ Daňová kontrola však predstavuje len jeden z prostriedkov, ktoré Daňový poriadok správcovi dane umožňuje použiť za účelom správneho zistenia dane alebo iných relevantných skutočností.

Daňová kontrola teda predstavuje proces zisťovania alebo preverovania skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane alebo dodržiavanie daňových predpisov, pričom sa má vykonávať len v rozsahu nevyhnutne potrebnom na dosiahnutie jej účelu. Stupeň uvedenej diskrecie je len na správcu dane, čo mu dáva široký rozsah na posúdenie skutočností, čo je pre jej dosiahnutie dôležité a čo nie. Limitom takej diskrecie je okrem relevantných ustanovení Daňového poriadku²¹ najmä článok 48 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý deklaruje právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.²²

Najvyšší súd vo svojom rozhodnutí zdôrazňuje, že daňová kontrola predstavuje zákonom ustanovený prípravný (t. j. preverovací alebo zisťovací) proces správcu dane²³ smerujúci k obstaraniu dôkazného prostriedku (protokolu) so zachytením skutkových „*de facto*“ zistení, ktorý však nie je procesom meritórneho rozhodovania o daňovej povinnosti daňového subjektu.²⁴ Správca dane je počas daňovej kontroly oprávnený na ukladanie širokého spektra procesných daňových povinností, čo predstavuje intenzívny a závažný zásah do právom chránenej individuálnej sféry daňového subjektu zo strany štátu prostredníctvom daňového orgánu.²⁵

¹⁹ BABČÁK, V. Slovenské finančné právo. 1. diel. II. prepracované a doplnené vydanie. Vysokoškolské učebné texty. Košice: UPJŠ. 1994.

²⁰ SVOBODA, J. a kol. Slovník slovenského práva. Prvé novodobé vydanie. Žilina: Poradca podnikateľa, 2000, s. 111.

²¹ Napríklad § 3 ods. 1 a 2 Daňového poriadku.

²² Napríklad lehoty na vykonanej daňovej kontrole, ktoré sú zákonnými lehotami, nie je možné predĺžiť a teda je nepripustné ich predĺženie nad zákonom stanovenú hranicu. K tomu pozri napríklad Uznesenie Najvyššieho súdu so sp. zn. 8Sžf/50/2016 zo dňa 12. decembra 2018, Rozsudok Najvyššieho súdu so sp. zn. 3 Sžf/9/2007 zo dňa 19.04.2007 alebo nález Ústavného súdu so sp. zn. III ÚS 24/2010-57 zo dňa 29. júna 2010.

²³ Pozri systematický výklad vychádzajúci zo zaradenia daňovej kontroly do 3. dielu - postup pri daňovej kontrole prvej hlavy - príprava daňového konania druhej časti - činnosti správcu dane Daňového poriadku.

²⁴ Daňová kontrola je teda svojou povahou procesom kontrolným, a nie rozhodovacím. Pozri aj Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky so sp. zn. I ÚS 238/06 zo dňa 16. decembra 2008.

²⁵ Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky so sp. zn. 1Sžf/91/2015 zo dňa 24. januára 2017, bod 23, ako aj Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 1Sžf/31/2016 zo dňa 17. októbra 2017.

Na druhej strane proces preverovania, respektíve zisťovania pravdivosti, úplnosti alebo správnosti dokladov predložených kontrolovaným daňovým subjektom alebo pravdivosti údajov v nich uvedených na základe dôkazných prostriedkov prostredníctvom vlastnej úvahy predstavuje najmä duševný postup správcu dane, počas ktorého správca dane musí vzhľadom na rôznorodosť preverovaných príjmových činností daňového subjektu prihliadať nielen na vnútroštátne dôkazy, ale aj na dôkazy zadovážené z iných štátov prostredníctvom jemu dostupných mechanizmov.²⁶

Záver

Daňové konanie a daňová kontrola teda predstavujú zákonom stanovené súbory úkonov a procesné postupy, ktorých vybrané atribúty je nutné rozlišovať. Daňové konanie je svojou povahou *mutatis mutandis* správnym konaním a vzťahujú sa naň zásady činnosti orgánov verejnej správy, pričom je možné identifikovať aj jednotlivé procesné zásady daňového konania. Za daňové konanie sa nemôže považovať daňová kontrola. Daňový poriadok zároveň obsahuje široké spektrum zásad, ktoré je nevyhnutné tak zo strany správcu dane, ako aj zo strany daňového subjektu dodržiavať a rešpektovať, pričom v prípade pochybností sú orgány verejnej moci povinné postupovať miernejšie – t.j. v zmysle zásady *in dubio mitius*.

Použitá literatúra

1. BABČÁK, V. *Slovenské finančné právo*. 1. diel. II. prepracované a doplnené vydanie. Vysokoškolské učebné texty. Košice: UPJŠ. 1994
2. KUBINCOVÁ, S. *Daňový poriadok*. Komentár. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck. 2015.
3. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky so sp. zn. I ÚS 238/06 zo dňa 16. decembra 2008.
4. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky so sp. zn. I. ÚS 241/07-44 zo dňa 18. septembra 2008
5. Nález Ústavného súdu so sp. zn. III ÚS 24/2010-57 zo dňa 29. júna 2010
6. Rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky so sp. zn. IV. ÚS 666/02 zo dňa 15. decembra 2003

---

²⁶ Napríklad aplikáciou Smernica Rady 2011/16/EÚ z 15. februára 2011 o administratívnej spolupráci v oblasti daní.

7. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky so sp. zn. 10Sžfk/43/2018 zo dňa 19. júna 2019
8. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky so sp. zn. 1Sžf/91/2015 zo dňa 24. januára 2017
9. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky so sp. zn. 4Sžf/30/2014 zo dňa 17. februára 2015
10. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky so sp. zn. 4Sžf/66/2016 zo dňa 8. novembra 2017
11. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky so sp. zn. 4Sžfk/4/2019 zo dňa 3. decembra 2019
12. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky so sp. zn. 8 Sžf 75/2014 zo dňa 29. septembra 2016
13. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 1Sžf/31/2016 zo dňa 17. októbra 2017
14. Rozsudok Najvyššieho súdu so sp. zn. 3 Sžf/9/2007 zo dňa 19.04.2007
15. Rozsudok Najvyššieho súdu so sp. zn. 5 Sžf 43/2012 zo dňa 30. mája 2013
16. Rozsudok Súdneho dvora Staatssecretaris van Financiën proti Schoenimport „Italmoda“ Mariano Previti vof a Turbu.com BV a Turbu.com Mobile Phone's BV proti Staatssecretaris van Financiën z 18. decembra 2014 so sp. zn. C-131/13
17. SIDÁK, M., ĎURAČINSKÁ, M.: *Finančné právo*. C. H. Beck. Bratislava. 2012.
18. Smernica Rady 2011/16/EÚ z 15. februára 2011 o administratívnej spolupráci v oblasti daní
19. SVOBODA, J. a kol. *Slovník slovenského práva*. Prvé novodobé vydanie. Žilina: Poradca podnikateľa, 2000
20. Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 104/2019 z 29. mája 2019
21. Uznesenie Najvyššieho súdu so sp. zn. 8Sžf/50/2016 zo dňa 12. decembra 2018
22. Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 106/2019-11 zo dňa 27. marca 2019
23. Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 784/2015 z 2. decembra 2015
24. VERNARSKÝ, M. *Procesné zásady daňového konania*. Košice : Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, 2009.
25. Zákon č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov
26. Zákon č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov